YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

24 päivänä syyskuuta 1998 *

Asiassa C-413/96,

jonka Højesteret (Tanska) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Skatteministeriet

vastaan

Sportgoods A/S

ennakkoratkaisun tuonti- ja vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 (EYVL L 197, s. 1) 2 artiklan 1 kohdan tulkinnasta ja komission sellaisen päätöksen oikeusvaikutuksesta, jonka se on tehnyt tullikoodeksikomitean saatettua asian sen käsiteltäväksi,

* Oikeudenkäyntikieli: tanska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja L. Sevón,

julkisasiamies: S. Alber,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Skatteministeriet, asiamiehenään asianajaja Kammeradvokaten Karsten Hagel Sørensen, Kööpenhamina,

— Sportgoods A/S, edustajinaan asianajajat Jan Martens ja Robert Mikelsons, Kööpenhamina,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Hans Christian Støvlbæk ja Fernando Castillo de la Torre,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.12.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Højesteret on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 20.12.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.12.1996, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kolme ennakkoratkaisukysymystä tuonti- ja vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 (EYVL L 197, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) 2 artiklan 1 kohdan tulkinnasta ja komission sellaisen päätöksen oikeusvaikutuksesta, jonka se on tehnyt tullikoodeksikomitean saatettua asian sen käsiteltäväksi.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa kantajana on Skatteministeriet (Tanskan veroministeriö) ja vastaajana Tanskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö Sportgoods A/S (jäljempänä Sportgoods) ja jossa on kyse tuontitullien kantamisesta jälkitullauksin viidestä Thaimaasta peräisin olevasta jalkapallojalkine-erästä.

Yhteisön oikeus

3 Yleisten tullietuuskohteluiden soveltamisesta vuonna 1990 tiettyihin kehitysmaista peräisin oleviin teollisuustuotteisiin 18 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3896/89 (EYVL L 383, s. 1) ja yleisten tullietuuskohteluiden soveltamisesta vuonna 1991 tiettyihin kehitysmaista peräisin oleviin teollisuustuotteisiin 20 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3831/90 (EYVL L 370, s. 1) 1 artiklan 1 kohdan mukaan, jonka voimassaoloa

jatkettiin vuoden 1992 osalta 3.12.1991 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3587/91 (EYVL L 341, s. 1), liitteessä I mainituille tuotteille myönnetään tariffisuspensio niiden määrien osalta, joille on säädetty tullittomuus tai tariffikatto.

4 Tällaisia ovat Thaimaasta peräisin olevat tuotteet, jotka kuuluvat yhteisen tullitariffin tullinimikkeisiin 6402 ("Muut jalkineet, joiden ulkopohjat ja päälliset ovat kumia tai muovia") ja 6403 ("Jalkineet, joiden ulkopohjat ovat kumia, muovia, nahkaa tai tekonahkaa ja päälliset nahkaa").

5 Asetusten N:o 3896/89 ja N:o 3831/90 7 artikla kuuluu näiden asetusten II jaksoon, joka koskee yhteisön tariffikattojen hallinnointia, ja tämän artiklan mukaan silloin, kun yhteisön tasolla on saavutettu yksilölliset katot, tullit voidaan milloin tahansa taas ottaa uudelleen käyttöön kustakin kyseessä olevasta maasta ja alueesta peräisin olevien tuotteiden osalta.

6 Asetusten N:o 3896/89 ja N:o 3831/90 9 artikla, sellaisena kuin sen voimassaoloa jatkettiin asetuksella N:o 3587/91, kuuluu samaan jaksoon, ja siinä säädetään seuraavaa:

"1. Komissio päättää asetuksella siitä, että se ottaa uudestaan käyttöön tullit jonkin 1 artiklan 2 kohdassa mainitun maan tai alueen osalta 7 ja 8 artiklassa säädetyin edellytyksin.

Jos tällaisesta uudelleen käyttöön ottamisesta päätetään, Espanja ja Portugali ottavat uudelleen käyttöön tullit, joita ne soveltavat kolmansiin maihin kyseisenä päivänä.

2. Komissio voi myös 31. joulukuuta jälkeen [vuonna 1990 asetuksen N:o 3896/89 osalta ja vuonna 1992 asetuksen N:o 3831/90 osalta, sellaisena kuin sen voimassaoloaikaa on jatkettu asetuksella N:o 3587/91] päättää asetuksella ryhtyä toimenpiteisiin lakkauttaakseen johonkin tullietuusrajaan lukemisen, jos nämä rajat on jo ylitetty erityisesti sen takia, että 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn ajan kuluessa on tosiasiallisesti säännelty tuontia.

Jäsenvaltio, joka ryhtyy tällaiseen sääntelyyn, ilmoittaa komissiolle, minkä verran rajoihin on milloinkin luettu. Komissio antaa muille jäsenvaltioille tiedon näistä ilmoituksista heti ne saatuaan." *

7 Thaimaasta peräisin olevista, koodeihin CN 6401, 6402, 6404 ja 6405 90 10 kuuluvista tuotteista, joihin sovelletaan asetuksessa N:o 3831/90 säädettyä tullietuuskohtelua, kannettavan tullin uudelleen käyttöön ottamisesta 28 päivänä helmikuuta 1992 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 513/92 (EYVL L 55, s. 88) ja Thaimaasta peräisin olevista, koodiin CN 6403 kuuluvista tuotteista, joihin sovelletaan asetuksessa N:o 3831/90 säädettyä tullietuuskohtelua, kannettavan tullin uudelleen käyttöön ottamisesta 23 päivänä maaliskuuta 1992 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 719/92 (EYVL L 78, s. 9) otettiin uudelleen käyttöön Thaimaasta peräisin olevia tuotteita koskeva tuontitulli tullinimikkeen 6402 osalta 3.3.1992 lähtien ja tullinimikkeen 6403 osalta 27.3.1992 lähtien.

8 Tullien kantamisesta jälkitullauksin säädettiin riidanalaisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se oli voimassa kyseessä olevien tuontien tapahtuessa, seuraavaa:

"Kun toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että tuonti- tai vientitullit, jotka on lain mukaan maksettava tavarasta, joka on ilmoitettu tullimenettelyyn, jossa tällaisia

* Suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

tulleja on maksettava, on osaksi tai kokonaan jätetty kantamatta, niiden on ryhdyttävä toimenpiteisiin kantamattomien määrien perimiseksi.

— — »*

Käsiteltävänä oleva asia

9 Ajanjaksona 1.3.1990—20.1.1992 Sportgoods toi viisi erää tekonahkaisia urheilujalkineita, jotka olisi pitänyt luokitella kyseisenä aikana voimassa olleen yhteisen tullitariffin yhdistetyn nimikkeistön tullialanimikkeeseen 6402 19 00, "Muut jalkineet, joiden ulkopohjat ja päälliset ovat kumia tai muovia; urheilujalkineet; muut", sellaisena kuin siitä oli säädetty tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 128; jäljempänä yhdistetty nimikkeistö) liitteessä I, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna 2.8.1989 annetulla komission asetuksella N:o 2886/89 (EYVL L 282, s. 1), 31.7.1990 annetulla komission asetuksella N:o 2472/90 (EYVL L 247, s. 1) ja 26.7.1991 annetulla komission asetuksella N:o 2587/91 (EYVL L 259, s. 1).

10 Sportgoodsin lukuun toimivan lähettäjän virheen takia viisi erää kuitenkin luokiteltiin vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevissa ilmoituksissa yhdistetyn nimikkeistön tullialanimikkeeseen 6403 19 00, "Jalkineet, joiden ulkopohja on kumia, muovia, nahkaa tai tekonahkaa ja päälliset nahkaa: urheilujalkineet: muut".

11 Tähän alanimikkeeseen sovellettiin ajankohtana, jolloin toimivaltaiset viranomaiset vastaanottivat tuotteen vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen, asetuksissa N:o 3896/89 ja N:o 3831/90 säädettyjen tariffikattojen osalta tullietuuksia, joten kyseisten jalkineiden osalta ei vaadittu eikä maksettu mitään tuontitulleja.

12 Vuoden 1992 lopussa Told- og Skatteregion Horsens (Horsensin tulli- ja veroasioita käsittelevä paikallisviranomainen) havaitsi valvontakäynnillään kyseisten viiden ilmoituksen osalta virheen tariffiin luokittelussa. Tullittomuutta ei tuolloin enää sovellettu tullialanimikkeeseen, johon kyseessä olevat tavarat olisi pitänyt ilmoittaa, ja Tanskan veroviranomainen vaati viidestä erästä tulleja jälkitullauksin yhteensä 271 249,40 Tanskan kruunua.

13 Told- og Skattestyrelsen (Tanskan tulli- ja verohallitus) vahvisti tämän päätöksen 27.5.1993, minkä jälkeen Sportgoods nosti Østre Landsretissä kanteen Skatteministerietiä vastaan.

14 Østre Landsret lykkäsi kirjallista käsittelyä, jotta se voisi esittää komissiolle kysymyksen siitä, oliko tuontitullien peruuttaminen perusteltua käsiteltävänä olevan kaltaisessa tilanteessa tuolloin voimassa olleen, tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1430/79 (EYVL L 175, s. 1) säännösten mukaan.

15 Komissio vastasi tähän kysymykseen kieltävästi 18.7.1994 tekemässään päätöksessä C(94) 1854 lopullinen, jossa se totesi, että tuontitullien peruuttaminen ei ole perusteltua yksittäistapauksessa.

16 Østre Landsret kuitenkin totesi 22.9.1995 antamassaan tuomiossa, että tullin kantamisella jälkitullauksin ei ollut oikeudellista perustaa, koska riidanalaisen asetuksen 2 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tullinimikkeitä koskeviin virheellisiin ilmoituksiin, joilla ei ole ollut taloudellista vaikutusta.

17 Skatteministeriet valitti tästä tuomiosta Højesteretiin, jonka käsityksen mukaan asiassa on kyse yhteisön oikeuden tulkinnasta, minkä vuoksi se on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat kysymykset:

"1) Onko tuonti- tai vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 (EYVL L 197, s. 1) 2 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tullien kantaminen jälkitullauksin on mahdollista vain silloin, kun kyseessä on ero tullien suuruudessa, mutta ei silloin, kun kyseessä on tullinimikkeiden osalta tehty virhe, jolla ei ole merkitystä tullien suuruuden osalta?

2) Onko neuvoston asetuksen N:o 1697/79 2 artiklan 1 kohdassa olevaa ilmaisua 'lain mukaan maksettava' tulkittava siten, että

— se, onko jokin määrä jäänyt kantamatta, ratkaistaan sen ajankohdan tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen mukaan, jolloin toimivaltainen viranomainen vastaanotti virheellisen tullinimikkeen sisältäneen ilmoituksen,

vai siten, että

— se, onko jokin määrä jäänyt kantamatta, ratkaistaan sen ajankohdan tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen mukaan, jolloin toimivaltaiset viranomaiset totesivat, että ilmoitukseen sisältyi virheellinen tullinimike?

3) a) Minkälainen oikeudellinen vaikutus on Euroopan komission päätöksellä, jonka se on tehnyt sen jälkeen, kun asia oli saatettu tullikoodeksikomitean käsiteltäväksi, ja joka on osoitettu jäsenvaltiolle sen vuoksi, että se on pyytänyt komitealta päätöstä siitä, onko tällä jäsenvaltiolla tietyissä olosuhteissa oikeus myöntää tuontitullien peruutus, ja jolla komissio ja komitea ovat päättäneet, ettei jäsenvaltiolla ole oikeutta myöntää niiden tuontitullien peruutusta, joita jäsenvaltion komitealle tekemä hakemus koski?

b) Onko se, että kyseisen jäsenvaltion tuomioistuin toteaa tuomiossaan, ettei tuontitullien kantamiseen jälkitullauksin ollut riittävää oikeudellista perustaa, yhteensopivaa kolmannen kysymyksen a kohtaan annettavassa vastauksessa selostettavien oikeudellisten vaikutusten kanssa?"

Ensimmäinen ja toinen kysymys

18 Ensimmäistä ja toista kysymystä on tarkoituksenmukaista tarkastella yhdessä, ja niillä kansallinen tuomioistuin haluaa saada selville, onko niin, että jos jälkikäteisessä tarkastuksessa ilmenee, että vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevassa ilmoituksessa on tapahtunut virhe mainitun tavaran tariffiin luokittelussa, ja jos tullien kantaminen siihen nimikkeeseen kuuluvista tuotteista, johon kyseessä oleva tavara olisi pitänyt luokitella, oli suspendoituna ajankohtana, jolloin kyseinen ilmoitus vastaanotettiin, ja jos virheen tullessa ilmi tullit oli otettu uudelleen käyttöön, riidanalaisen asetuksen 2 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin sitä sovellettiin

käsiteltävänä olevan asian tosiseikkojen tapahtuma-aikana, on tulkittava siten, että tulliviranomaisten on laskiessaan uudelleen sen tullin määrää, joka lain mukaan on maksettava, otettava huomioon oikeudelliset seikat ja tosiseikat sen hetken mukaan, jolloin kyseinen ilmoitus vastaanotettiin, vai siten, että huomioon on otettava se hetki, jolloin tariffiin luokittelussa tapahtunut virhe on havaittu.

19 Skatteministeriet katsoo, että ratkaistaessa tullivelan olemassaoloa ja sen kantamista jälkitullauksin ratkaisevana on pidettävä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja silloin, kun toimivaltaiset viranomaiset huomaavat, että ilmoituksessa on virheellinen tullinimike.

20 Sportgoods puolestaan väittää, että jos silloin, kun ilmoitus vapaaseen liikkeeseen luovutuksesta vastaanotettiin, Thaimaasta peräisin olevat, yhdistetyn nimikkeistön tullialanimikkeeseen 6402 19 00 kuuluvat tuotteet oli vapautettu tulleista, tullivelkaa ei ole voinut syntyä, joten tullin kantamiselle jälkitullauksin ei ole oikeudellista perustaa.

21 Komission mukaan tullivelan syntymisen osalta ratkaiseva on päivä, jolloin vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus on vastaanotettu. Jos todetaan, kuten käsiteltävänä olevassa asiassa, että velka on syntynyt, viranomaisten on riidanalaisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan pääsääntöisesti ryhdyttävä toimenpiteisiin sen tullin perimiseksi, joka olisi pitänyt kantaa, ottaen tarpeen vaatiessa huomioon se, että tavanomainen tulli on otettu uudelleen käyttöön.

22 Tässä tilanteessa on tutkittava sitä, mikä ajankohta on ratkaiseva tullivelan määrän määrittämiseksi; sitä, onko sovellettava yleisiä tullietuuksia koskevia oikeussääntöjä; ja mahdollisesti sitä, onko kantamatta jääneet tullit perittävä.

Mikä ajankohta on ratkaiseva tullivelan määrän määrittämiseksi?

23 Aluksi on todettava, että käsiteltävänä olevan asian tosiseikkojen tapahtuma-aikana voimassa olleen, tullivelasta 13 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2144/87 (EYVL L 201, s. 15) 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan a alakohdan mukaan tuontitullivelka syntyy silloin, kun toimivaltaiset viranomaiset vastaanottavat tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen.

24 Toiseksi on todettava, että kyseessä olevia tavaroita tuotaessa voimassa olleen, tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevien menettelyjen yhdenmukaistamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/695/ETY (EYVL L 205, s. 19) 11 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että yhtäältä tuontitullit kannetaan sen kannan tai määrän mukaan, jota sovellettiin ilmoituksen vastaanottopäivänä, ja toisaalta tämä sama päivämäärä otetaan huomioon määritettäessä muita tavaroiden verotukseen liittyviä seikkoja ja sovellettaessa muita tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevia säännöksiä, tämän kuitenkaan rajoittamatta yhteisön yleisten tai erityisten säännösten mukaan sovellettavien erityisten oikeussääntöjen soveltamista.

25 Tästä seuraa, että kun tulliviranomaiset tarkastuksen yhteydessä huomaavat, että tavaran vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevassa ilmoituksessa on tavaran tariffiin luokittelua koskeva virhe, niiden on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin laskeakseen kaikki tiedossaan olevat uudet seikat huomioon ottaen uudelleen tulli, joka lain mukaan olisi pitänyt maksaa tämän ilmoituksen vastaanottopäivänä.

Onko sovellettava yleisiä tullietuuksia koskevia oikeussääntöjä?

26 On muistettava, että asetusten N:o 3896/89 ja N:o 3831/90 1 artiklan 1 kohdan mukaan vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottopäivänä tariffisuspensio myönnettiin ainoastaan niiden määrien osalta, joille on säädetty tullittomuus tai tariffikatto.

27 Vaikka tullivelka syntyi vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottopäivänä, näiden samojen asetusten II jakson säännösten mukaan sen kantaminen suspendoitiin näissä asetuksissa säädetyissä tariffikatoissa asetettujen rajojen mukaisesti. Jos kyseessä olevien tavaroiden osalta oli saavutettu tariffikatto, tuontitulli voitiin ottaa uudelleen käyttöön.

28 Tässä asiassa on selvää, että koska tariffikatot oli saavutettu, asetuksilla N:o 513/92 ja N:o 719/92 Thaimaasta peräisin olevien, tullinimikkeeseen 6402 kuuluvien tuotteiden osalta otettiin uudelleen käyttöön tuontitulli 3.3.1992 lähtien ja tullinimikkeeseen 6403 kuuluvien tuotteiden osalta 27.3.1992 lähtien eli siis ennen kuin kyseessä oleva, tariffiin luokittelussa tapahtunut virhe oli havaittu.

29 On selvää, kuten asetuksen N:o 3896/89 johdanto-osasta (24.—27. perustelukappale) ja asetuksen N:o 3831/90 johdanto-osasta (30.—33. perustelukappale) ilmenee, että näissä asetuksissa säädettyjen tariffikattojen hallinnoinnissa ei ollut mahdollista välttää sitä, että tariffikatot ylittyvät hieman sen takia, että useat viranomaiset vastaavat hallinnoinnista samanaikaisesti.

30 On myös totta, että nyt käsiteltävänä olevan kaltaisessa asiassa on kyse pelkästä joidenkin sellaisten jalkapallojalkineiden luokittelusta uudelleen, joihin kyseisen ilmoituksen vastaanottoajankohtana sovellettiin tariffisuspensiota sekä sen alani-

mikkeen osalta, joka oli virheellisesti mainittu vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevassa ilmoituksessa, että sen alanimikkeen osalta, johon ne olisi pitänyt luokitella.

31 Ongelmaa on kuitenkin lähestyttävä pikemminkin kyseisen tariffisuspensiojärjestelmän systematiikan kannalta, sillä tämä järjestelmä perustuu mahdollisimman säntilliseen asetettujen kattojen noudattamiseen.

32 Jos olisi hyväksyttävä se, että katot saadaan ylittää jälkikäteen sellaisessa tapauksessa, että tavarat luokitellaan uudelleen siksi, että havaitaan maahantuojan tekneen virheen tavaran tariffiin luokittelussa, kun sen alanimikkeen osalta, johon tavara olisi pitänyt luokitella, katto on jo saavutettu ja kun kyseessä olevien tavaroiden osalta on otettu uudelleen käyttöön tuontitulli, tällainen kattojen ylittäminen olisi hyväksyttävä riippumatta kyseessä olevien tavaroiden määrästä ja arvosta ja siitä, sovellettiinko tariffisuspensiota ilmoitusta vastaanotettaessa molempiin alanimikkeisiin vai ainoastaan toiseen niistä.

33 Tällaisen tulkinnan takia sekä asetus, jossa tariffikatoista on säädetty, että asetus, jolla tullit on otettu uudelleen käyttöön, menettäisivät tehokkaan vaikutuksensa. Lisäksi voi olla, että mahdollisuutta vaatia kattojen ylitystä jälkikäteen käytettäisiin väärin.

34 Tästä seuraa, että jos tariffikatto on saavutettu ja tullit on otettu uudelleen käyttöön silloin, kun tullien määrää lasketaan uudelleen, tuontiin ei voida soveltaa tariffisuspensiota.

35 On lisättävä, että koska tariffisuspensiolla ei ole taannehtivaa vaikutusta, tuoja ei voi siitä hyötyä silloin, kun se on otettu käyttöön vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottamisen jälkeen.

Onko kantamatta jääneet tullit perittävä?

36 Kun tulliviranomaiset ovat laskeneet uudelleen tullivelan niiden määrien mukaan, joita sovellettiin vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaa ilmoitusta vastaanotettaessa, ja toteavat, että kyseessä olevaan tuontiin ei enää voida soveltaa tariffisuspensiota, näin uudelleen lasketut tullit on lain mukaan maksettava.

37 Koska tällaisia tulleja ei ole vaadittu velalliselta, tulliviranomaisten on riidanalaisen asetuksen säännösten mukaan perittävä kantamatta jääneet tullit.

38 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen on vastattava, että käsiteltävänä olevan asian tosiseikkojen tapahtuma-aikana voimassa ollutta riidanalaisen asetuksen 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jos jälkikäteisessä tarkastuksessa ilmenee, että vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevassa ilmoituksessa on tapahtunut virhe tavaran tariffiin luokittelussa ja jos tullin kantaminen siihen nimikkeeseen kuuluvista tuotteista, johon kyseessä oleva tavara olisi pitänyt luokitella, oli ajankohtana, jona ilmoitus vastaanotettiin, suspendoituna ja jos se oli otettu uudestaan käyttöön ajankohtana, jolloin virhe havaittiin, tulliviranomaiset eivät saa ottaa huomioon tätä suspensiota silloin, kun ne laskevat, minkäsuuruinen tulli lain mukaan oli maksettava ilmoituksen vastaanottoajankohtana.

Kolmas kysymys

39 Skatteministerietin mukaan komissio totesi implisiittisesti 18.7.1994 tekemässään päätöksessä, että kyseisten tullien kantamiselle jälkitullauksin on oikeudellinen

perusta; tämä päätös sitoo sen mukaan kansallisia tuomioistuimia, jotka eivät siis voi vedota oikeudellisen perustan puuttumiseen.

40 Komissio, kuten Sportgoodskin, väittää, että se ei 18.7.1994 tehdyssä päätöksessä ottanut kantaa siihen, onko tuontitullien kantamiseksi jälkitullauksin olemassa oikeudellista perustaa, mikä on kuitenkin edeltävä ja erillinen edellytys sille, että voidaan vaatia asetuksen N:o 1430/79 mukaan tullin palauttamista tai peruuttamista. Tämän takia mikään ei estä sitä, että kansalliset tuomioistuimet tulkitsevat riidanalaista asetusta ja tarpeen vaatiessa toteavat, että tällaista oikeudellista perustaa ei ole. Tällainen toteamus ei tarkoita sitä, että komission päätös todettaisiin pätemättömäksi.

41 On riittävää todeta ensinnäkin, että — kuten komissio korostaa — komissio ei 18.7.1994 tekemässään päätöksessä ottanut kantaa siihen, onko olemassa oikeudellista perustaa sille, että kyseessä olevat tullit kannetaan riidanalaisen asetuksen mukaisesti jälkitullauksin. Päätöksessä ei nimittäin ole mitään oikeudellista seikkaa tai tosiseikkaa, joka tältä osin velvoittaisi päätöksen kohteena olevan valtion kaikkia elimiä, tuomioistuimet mukaan lukien.

42 Toisaalta tulliviranomaisten velvollisuus periä kantamatta jääneet tullit johtuu riidanalaisesta asetuksesta. Tässä tilanteessa komission ei tarvinnut päätöksellään ilmoittaa, oliko kantamiselle riidanalaisen asetuksen mukaan oikeudellista perustaa.

43 Kolmanteen kysymykseen on siis vastattava, että kun komissio tullikoodeksikomitean saatettua asian sen käsiteltäväksi tekee jäsenvaltiolle osoitetun päätöksen, jossa todetaan, että tuontitullin peruuttaminen ei ole asetuksen N:o 1430/79 säännösten mukaan yksittäistapauksessa perusteltua, mutta jossa ei ole mitään oikeudellista seikkaa tai tosiseikkaa, joka koskisi oikeudellista perustaa sille, voidaanko kyseiset

tuontitullit riidanalaisen asetuksen mukaan kantaa jälkitullauksin, kansallinen tuomioistuin voi antaa päätöksen tästä kysymyksestä saatettuaan sen tarvittaessa perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti ennakkoratkaisumenettelyyn.

Oikeudenkäyntikulut

44 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut Højesteretin 20.12.1996 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) Tuonti- ja vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jos jälkikäteisessä tarkastuksessa ilmenee, että vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevassa ilmoituksessa on tapahtunut virhe tavaran tariffiin luokittelussa ja jos tullin kantaminen siihen nimikkeeseen kuuluvista tuotteista, johon kyseessä oleva tavara olisi pitänyt luokitella, oli ajankoh-

tana, jona ilmoitus vastaanotettiin, suspendoituna ja jos se oli otettu uudestaan käyttöön ajankohtana, jolloin virhe havaittiin, tulliviranomaiset eivät saa ottaa huomioon tätä suspensiota silloin, kun ne laskevat, minkäsuuruinen tulli lain mukaan oli maksettava ilmoituksen vastaanottoajankohtana.

2) Kun komissio tullikoodeksikomitean saatettua asian sen käsiteltäväksi tekee jäsenvaltiolle osoitetun päätöksen, jossa todetaan, että tuontitullin peruuttaminen ei ole tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1430/79 säännösten mukaan yksittäistapauksessa perusteltua, mutta jossa ei ole mitään oikeudellista seikkaa tai tosiseikkaa, joka koskisi oikeudellista perustaa sille, voidaanko kyseiset tuontitullit asetuksen N:o 1697/79 mukaan kantaa jälkitullauksin, kansallinen tuomioistuin voi antaa päätöksen tästä kysymyksestä saatettuaan sen tarvittaessa perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti ennakkoratkaisumenettelyyn.

Gulmann Wathelet Moitinho de Almeida

Edward Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 24 päivänä syyskuuta 1998.

R. Grass C. Gulmann

kirjaaja viidennen jaoston puheenjohtaja